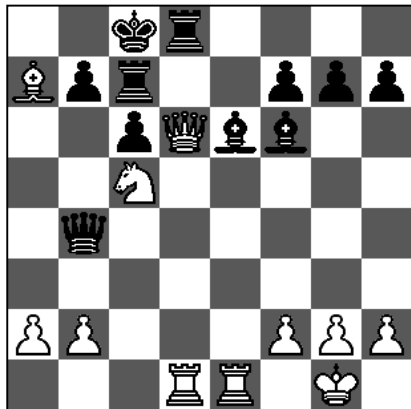

Wekelijks bulletin van de ARNHEMSE SCHAAKVEREENIGING

44^e jaargang no. 45

Oploswedstrijd: Misschien hadden sommigen nog nooit van Schelphout gehoord. Nu moest binnen de maand 2 keer een stand van hem te lijf worden gegaan. Was de vorige stand uit 1910, deze was uit 1909. Tegenstander was Garshagen. Had- den we 2 weken terug een recht toe - recht aan mat, in deze stand schuilen veel varianten. Hoe wint wit? **Oplossing:** 1.

Pd7. Wij geven wat varianten: 1...Dxd6 2.Pb6 mat. Of 1...Lxd7 2. Dxb4 of 1...Da5 2.Txe6 Dxa7 3.PxL Tcd7 4.PxT fxe6 5. Td3 en de dreiging Ta3 beslist; of ...Dxe1 2.Txe1 Tcd7 3.Db8X of ...Dxe1 2. Txe1 Tdx7 3. Da3 Td2 4. Lb6 en na h3 heeft zwart geen enkele dreiging en dus beslist het materiële voordeel.

Externe competitie: Het meest in het oog sprong natuurlijk zaterdag jl. de nieuwe zege van ASV-2 op ZSC Saende met 4½-3½ waarmee de koppositie nu stevig in handen is genomen. Ook ASV-1 won met dezelfde cijfers. Moeizaam dat wel maar Rijswijk ging met lege handen naar huis. In de Promotieklasse krijgen onze teams het moeilijk. ASV-3 verloor met 3-5 tegen Het Kasteel en ASV-4 moest met 3½-4½ de punten aan Schaakstad Apeldoorn-3 laten. Dat moet dus anders want zo komt degradatie wel heel erg dichtbij! Verder leed in de OSBO-competitie ASV-6 een 3-5 nederlaag tegen UVS-3 Het was de eerste nederlaag voor ons zesde dit seizoen. ASV-7 daarentegen boekte de eerste zege. Het nu nog steeds puntloze Wageningen-4 werd met 5½-2½ verslagen. ASV-10 tenslotte verloor thuis ongelukkig met 2½-3½ van Ede-5. Vanavond speelt dan nog ASV-8 thuis tegen Tornado. Teveel verslagen deze keer voor 1 En Passant. Een deel van de verrichtingen van onze teams komt dus volgende week aan bod evenals alle uitslagen en standen.

ASV-1 in subtop. Met de 4½-3½ winst op Rijswijk is ook alles gezegd. Slecht gespeeld maar toch gewonnen was de conclusie. Na een snelle remise van Bert Buisman (invaller voor de verhinderde Wouter van Rijn), die weinig vertrouwen had in de stelling verloor Eelco de Vries. Hij meende met zwart op een gegeven moment een afruil te kunnen doen om de stelling te vereenvoudigen maar overzag daarbij een belangrijke tussenzet. Om erger te voorkomen moest hij 2 pionnen geven. In feite was het al gedaan met de partij maar hij probeerde het nog even. Toen er nog een derde pion verloren ging vond Eelco het genoeg. Bij Peter Boel zag het er allemaal eng uit. Zijn tegenstander had de openingsvariant die op het bord kwam de dag ervoor nog bestudeerd. Maar de gevolgen waren onvoldoende bekeken. Toen hij dus zelf de juiste voortzetting moest kiezen tastte hij mis en maakte Peter het bijzonder fraai af. De verre vrije d-pion ondersteund met het loperpaar en een toren bracht de beslissing. Een belangrijke winst. Sander Berkhout kwam prima uit de opening maar was daarna iets te ongeduldig en speelde optimistisch verder. Hij had even iets meer geduld moeten betrachten om zijn stelling eerst te versterken. Nu werd hij meteen actief en verloor 2 stukken voor een toren. Een nederlaag was daarna niet meer af te wenden. Remco de Leeuw boekte daarna een overtuigende zege. Zijn tegenstander speelde heel passief en liet Remco komen. Hij kon daarbij enig positioneel risico nemen. Zijn tegenstander miste bovendien nog een verdedigende mogelijkheid. Even later moest hij zelfs een kwaliteit geven omdat Remco anders een sterk paard op f6 kon plaatsen. Er volgde nog een pion

(OPGERICHT 31 OKTOBER 1891)

Redactie: R. Wille, Laan van Klarenbeek 74, 6824 JS Arnhem, tel. 026 – 3615003, e-mail: r.wille@planet.nl

Clubavond: Donderdagavond in clubgebouw Scouting St. Christoforus Lichtdraagsters Monnikensteeg 4, tel. 026-4429205 Tel. aanmelden: H. Dijkstra 06-27020715

ASV op internet: <http://www.asv-schaken.nl> e-mail: info@asv-schaken.nl

donderdag 22 december 2005

sterk paard op f6 kon plaatsen. Er volgde nog een pion en tijdnoed besliste de partij definitief. Al na de opening had Remco vertrouwen in de goede afloop hetgeen dan ook werd beloofd. Richard van der Wel verscheen verre van fit achter het bord en dacht vooraf zelfs aan een snelle remise. Eenmaal achter het bord werd het een spannende partij waarin hij een gambietje toepaste dat hij wel vaker gebruikt. Hij won de pion terug en offerde in het middenspel een kwaliteit. In de daarop volgende complicaties was Richard net even behendiger daarbij profiterend van het mindere spel van zijn tegenstander. Onze ASV-er won enkele pionnen en dit materiële voordeel was beslissend. Het zat in deze partij zeker niet tegen. Mogelijk heeft er nog eeuwig schaak in de stelling gezeten. John Sloots kwam prima uit de opening maar overzag een gemene verdediging waardoor zijn witte loper op h6 in de problemen kwam. Deze kon niet meer terug. John wist dit met kwaliteitsverlies op te lossen maar zal ongetwijfeld ergens verloren hebben gestaan. Zijn tegenstander liep echter met de koning naar het centrum waarna John nog met eeuwig schaak kon weggomen. Op zich was het knap gespeeld wat hij nog uit de stelling wist te halen na het materiaalverlies. Daarmee was het 4-3 en moest Otto de winst in de wedstrijd veilig stellen. Hij had een stuk geofferd voor 2 pionnen maar miste daarna geforceerde winst. Nu bleef het spannend tot het eind. Het stuk zag Otto niet meer teug maar hij wist met zijn vrijpionnen zoveel dreiging te houden dat er uiteindelijk kon worden afgewikkeld naar een eindspel van toren tegen paard en 2 pionnen dat in remise eindigde. Daarmee was de winst een feit. Maar het was allesbehalve goed geweest!
Gedetailleerde uitslag: E. de Vries – R. van Helvoort 0-1; O. Wilgenhof – B. Kommer ½-½; S. Berkhout – A. Cupido 0-1; R. de Leeuw – P. Gaemers 1-0; P. Boel – R. Leezer 1-0; J. Sloots – M. Hoving ½-½; R. van der Wel – T. Goudriaan 1-0; B. Buisman – H. v.d. Stap ½-½. Eindstand 4½-3½

ASV-2 neemt de leiding: Het tweede lijkt niet te stuiten. Door de 4½-3½ winst op ZSC Saende en de ruime nederlaag die stadgenoot De Toren leed staat het tweede zelfs 2 matchpunten voor op de achtervolgers. Maar de top treft elkaar nog dus is er nog lang niets beslist. Theo Jurrius opende de score met een remise. Hij offerde 2 stukken voor een toren en pion en kreeg aanval. Dit bloedde echter dood waarna een punten- deling een feit werd. Sjoerd bood daarop tactisch verantwoord remise aan in een iets mindere stelling. Dit werd geweigerd. Bij Frank Schleipfenbauer werd het daarna wel remise. Al snel waren de dames geruild waarna een gelijke stelling ontstond en Frank geen goed plan had om verder te komen. Bovendien had hij een goed gevoel over de andere partijen. Bij Fred Reulink lukte dit niet. Hij had iets van aanval maar dit gold ook voor zijn tegenstander. Fred had moeten afwikkelen voor een stelling met een pion minder maar met compensatie. Nu koos hij voor een andere voortzetting maar dit moest hij met stukverlies bekopen. Cees Sep kwam gedrukt te staan en moest heel zorgvuldig spelen. Zijn tegenstander verbruikte veel tijd en gaf het voordeel in die fase weg. Cees nam de aanval over en wist zijn stukken op de vijandelijke koning te richten. De stukken van de Zaandammer kwamen niet meer in het spel voor waarna het Cees was die de partij in zijn voordeel besliste. En dat was toch wel een meevaller. Koert van Bommel speelde een gedegen partij die verzande in een stelling met lopers van ongelijke kleur. Eerst werd een remiseenbod van Koert nog afgeslagen maar later kwam dit resultaat toch tot stand. Sjoerd hield na het geweigerde remiseenbod een verdedigbare stelling over. Zijn tegenstander ging vervolgens te ver in zijn winst- pogingen en Sjoerd nam het initiatief over. Hij won 2 pion- nen en wist het toreneindspel goed naar winst uit te spelen. Daan Holtackers zorgde vervolgens voor de beslissing in de wedstrijd. In een moeilijke partij wist hij in de slotfase in het eindspel met dame en paard zijn pionnenmeerderheid te gelde te maken. Een knappe winst! Fokke kon ondanks lang

verdedigen zijn stelling niet meer redden. Even leek hij na een kwaliteitsoffer nog een soort vesting te kunnen bouwen maar zijn opponent kon deze muur na 6½ uur spelen toch slechten. Het was voor de statistiek. Belangrijker was dat een sterk achtervolgend team was teruggewezen!

Gedetailleerde uitslag S. van Roosmalen – C. van Dongen 1-0; F. Schleipfenbauer – E. Woudt ½-½; D. Holtackers – E. Janssen 1-0; K. van Bommel – A. Toby ½-½; F. Reulink – M. Grondsma 0-1; F. Jonkman – D. Rosseg 0-1; C. Sep – A. Breedveld 1-0; T. Jurrius – R. Hennipman ½-½. Eindstand 4½-3½.

ASV-3 laat het afweten: Het derde heeft het behoorlijk laten zitten in de wedstrijd tegen het Wijchense Het Kasteel. Zo werd het uiteindelijk een 3-5 nederlaag. Na een degelijke remise van Barth Plomp aan bord 1 in een partij waarin veel werd geruild ging het mis bij Edgar van Seben. Hij kwam keurig uit de opening en won daarbij een pion. Gezien de compensatie bood Edgar remise aan maar dit werd geweigerd. Eigenlijk vrij snel daarna trapte Edgar in een val. Dit kostte een kwaliteit en de partij. Dit was meteen de eerste tegenvaller. Ook bij Erika Belle werd een goede stelling met een pion meer, verspeeld. Vanaf dat moment had ze het actiever moeten spelen. Nu vervlakte de stelling en kon haar tegenstander met remise weggkomen. De remise die Ivo vervolgens liet aantekenen was van ander kaliber. Heel overtuigend werd de stelling dichtgehouden en gaf hij geen kans meer weg. Gewoon een prima puntending. Daarentegen ging het bij Kees Verkooijen juist verkeerd. Hij mist de vorm volledig en dat is dan ook in zijn spel te zien. Hij kwam opnieuw goed uit de opening maar daar waar hij nu ging verdedigen had hij juist moeten aanvallen. Hij zag spoken in de stelling, zo verklaarde hij deze keus na afloop. In tijdnood verspeelde hij materiaal en verloor de partij. Ruud Wille ging ten onder tegen oud-ASV-er Henk van Kortenhof. Deze ging op een gegeven moment niet op complicaties in en koos voor een stille verdedigende zet. Ruud moest toen even terug en verloor een pion en de controle over de stelling. Henk nam de aanval over en vloerde Ruud daarna keihard in de aanval. Bij Anne Paul Taal zat het vervolgens even mee. Hij had een zware partij waarin zijn tegenstander langzaam maar zeker de druk wist op te voeren en gewonnen kwam te staan. Het had echter ook veel bedenktijd gekost waardoor hij maar koos voor een remiseaanbod. Bij analyse bleek er mat in 5 in de stelling te zitten. Een meevallertje dus! Als laatste speelde Gonzalo Tangarife nog. Hij viel in voor de naar ASV-1 doorgeschoven Bert Buisman. In een ingewikkelde partij hield Gonzalo zich keurig staande. Remise sloeg hij daarbij af. In de slotfase leek hij een vijandelijk paard te kunnen insluiten maar deze kon net ontsnappen. Na een afwikkeling ontstond een toreneindspel met een pion meer waarin remise het meest waarschijnlijk leek maar nadat de Wijchenaar enkele keren mistaste was het Gonzalo die toen de volle winst greep en de eindstand op 3-5 bracht. De komende ronden moet er echt gewonnen worden anders komt ook het derde zwaar in de problemen.

Gedetailleerde uitslag: B. Plomp – W. van Berkel ½-½; G. Tangarife – C. Hermeling 1-0; I. v.d. Gouw – W. van Nie ½-½; R. Wille – H. van Kortenhof 0-1; A.P. Taal – T. Rutjes ½-½; E. Belle – L. ter Beek ½-½; E. van Seben – D. Derks 0-1; C. Verkooijen – M. Rossen 0-1. Eindstand 3-5.

ASV 4 staat stijf onderaan: Ons vierde wist tegen Schaakstad Apeldoorn-3 de opgaande lijn niet in de score tot uiting te brengen. De nipte 3½-4½ nederlaag brengt ASV 4 op plaats 10. We kunnen dus alleen nog maar omhoog, maar tegelijkertijd lonkt de eerste klasse meer dan ooit. Na de 'winterstop' zal op 4 februari gewonnen moeten worden van SMB 3. Na een prima remise van Martin Weijsenfeld volgden twee nederlagen. Gerben Hendriks opende de stelling erg onhandig. Binnen een vijftal zetten verdwenen vier pionnen, waarna verder spelen zinloos was. Bij Rob van Belle ging het mis na een verkeerde opzet in de opening. Alleen de tegenstander kon nog spelen in een grotendeels gesloten stelling. Langzaam maar zeker werd Rob over het randje geduwd. ASV-4 toonde veerkracht en kwam terug tot 3-3. Eerst won Erik Wille. Zijn tegenstander kwam twintig minuten te laat en weer twintig minuten later stond deze een stuk achter. Op een niet erg voortvarende manier won Erik daarna vrij eenvoudig. Siert Huizinga had optisch gezien steeds een klein voordeeltje, maar naarmate het materiaal uitdunde, bleek remise toch het enig haalbare. Vincent de Jong zorgde weer voor een hoogstandje. De koningstelling van de tegenstander werd omsloten door pionnen en met een fraaie mataanval tekende Vincent voor de gelijkmaker. Wat restte was een eindspel met een pion minder bij Jan Willem van Willigen en een toreneindspel met een pion meer bij Paul de Freytas. Jan

Willem werd echter klemgezet en moest een kwaliteit geven, waarna hij kansloos verloor. Paul wist tegen zijn zeer sterke tegenstander geen beslissend voordeel te halen, waardoor we met de kleinste mogelijke nederlaag afdaalden naar de onderste plaats.

Erik Wille
Gedetailleerde uitslag: E. Wille – R. Nijland 1-0; V. de Jong – R. Pihlajamaa 1-0; P. de Freytas – W. Nijdam ½-½; S. Huizinga – A. Weenink ½-½; J.W. van Willigen – W. Sanders 0-1; M. Weijsenfeld – R. Verkruijsen ½-½; G. Hendriks – T. Meurs 0-1; R. van Belle – J. Engelen 0-1. Eindstand 3½-4½.

Mooie overwinning ASV-7: Het belangrijke duel met Wageningen 4, dat evenals ASV-7 nog op 0 matchpunten stond, werd overtuigend gewonnen met 5½-2½. Het was vooraf nog wat stressen want Ruud Verhoef had afgezegd, een vervanger werd gevonden, Frans Veerman, maar deze zegde 3 uur voor aanvang ziek af. Er werd nog hevig gezocht naar weer een vervanger, die op de valreep gevonden werd in de persoon van Roland Stravers, die geen spijt gehad zal hebben

Henk Kuiphof	1
Hedser Dijkstra	½
Hendrik van Buren	½
Ignace Rood	1
Roland Stravers	1
Jans Askes	0
Horst Eder	1
Tjé Wing Au	½

van zijn invalbeurt, want hij won op grootse wijze! Al vrij snel werd het eerste halfje gepakt door Hedser Dijkstra, die met zwart zijn favoriete opening op het bord kreeg. Wit ruilde de dames en leek initiatief te krijgen. Maar als zo vaak in deze variant bereikt wit niet veel. Na afruil van nog een paar stukken kreeg Hedser remise aangeboden die hij aannam, omdat de kansen van de medespelers leken te keren. De stelling van Ignace was ineens gewonnen voor hem! Inderdaad, want kort daarna kwam ASV7 op voorsprong door Ignace Rood die met zwart eerst flink in moeilijkheden kwam maar doordat de tegenstander zich iets te gehaast vergreep aan een pion (doet me denken aan een zeker heerschap) raakte hij door een geniepiegige penning een stuk kwijt en gaf op. Weer kort daarna was het de beurt aan Hendrik van Buren, die een prachtig overwicht leek te hebben, nadat eerst zwart hetzelfde kon claimen. Maar voor geen van beiden was het genoeg. Na een verplichte grote afruil bleef er een stelling op het bord, die dood remise was. Vervolgens kreeg Jans Askes een nul te slikken. Met zwart kreeg hij een onbekende opening op het bord. Hij reageerde te voorzichtig en verzuimde een pion te pakken. Op de 6e zet werden de dames al geruild en verloor hij een pion. Er werd nog flinke strijd geleverd maar Jans kon niet verhinderen dat er meer pionnen verloren gingen uiteindelijk haalde de tegenstander de winst binnen. Tjé Wing Au wist een remise uit het vuur te slepen nadat hij een kwaliteit achter kwam na een gelijkstaande opening. Het zag er wat later nog minder fraai uit toen er een vol stuk achterstand opgelopen werd, maar wel met 2 pionnen meer en het eindspel van 3 pionnen tegen paard + 2 pionnen werd remise. Een zeer fraaie prestatie werd geleverd door Horst Eder, die zoals gebruikelijk weer veel tijd investeerde in het middenspel teneinde een goede aanval op te zetten. De hele partij werd sterke druk uitgeoefend op de zwarte stelling. De tegenstander verspeelde uiteindelijk een toren en het was verder een zaak van goed blijven opletten en uitschuiven en zwart ging aan de vele matdreigingen ten onder. Henk Kuiphof had het zwaar te verduren. Hij kreeg een geweldige koningsaanval over zich heen. Tot overmaat van ramp verloor hij 2 pionnen door de stelling open te breken. Hij kon het allemaal net keepen. In het eindspel kon hij door een kwaliteitsoffer een dame winnen, waarna de tegenstander direct opgaf en de eerste overwinning van ASV-7 was een feit. Roland Stravers was als laatste bezig. In een gelijkopgaande strijd speelden beiden redelijk snel. In het middenspel werd een toren en een pion geruild tegen een paard en een loper. Dankzij ver doorgeschoven pionnen bleef er steeds druk op de zwarte stelling. De noodzakelijke 4½ punt waren al binnen, remise was genoeg maar Roland wilde zijn goed staande stelling verzilveren en slaagde in zijn opzet. In de laatste minuut van zwart had Roland nog een kleine 3 minuten op de klok. De tegenstander blunderde in redelijk complexe stelling toen een stuk weg, waarna hij opgaf.

Ignace Rood

Uitslagen interne competitie 14^e ronde (15 december 2005):
Schleipfenbauer – Tangarife ½-½; Sloots – Buisman ½-½; de Jong – Jurrius 1-0; de Freytas – Jonkman 0-1; Naasz – R. Wille 0-1; Verkooijen – Weijsenfeld 0-1; Huizinga – Hendriks 0-1; Boom – Marks 0-1; Velders – Haje ½-½; Ariëns – van Belle 1-0; Kooman – Manschot 1-0; Zandbergen – Sanders 1-0; Meijer – de Munnik 0-1; Visser – Hartogh Heijs 0-1; Stibbe – Lemein 0-1; Rietmeijer – Giltay 0-1.
ASV-bekercompetitie: Egging – Kelderman 1-0.